

महाकविकालिदासप्रणीतम्

कुमारसम्भवमहाकाव्यम्

मल्लिनाथकृतसञ्जीविनी, चरित्रवर्धनकृतशिशुहितैषिणी,
सीतारामकृतसञ्जीविनीतिटीकात्रयतिलकितम्।

राष्ट्रीयसंस्कृतसंस्थानम्

(भारतशासन-मानवसंसाधनविकासमन्त्रालयाधीनः)

राष्ट्रीयमूल्याङ्कन-प्रत्यायनपरिषद् 'ए'-श्रेण्या प्रत्यायितः (मानितविश्वविद्यालयः)

नवदेहली

महाकविकालिदासप्रणीतम्
कुमारसम्भवमहाकाव्यम्

मल्लिनाथकृतसञ्जीविनी, चरित्रवर्धनकृतशिशुहितैषिणी,
सीतारामकृतसञ्जीविनीतिटीकात्रयतिलकितम्।

राष्ट्रीयसंस्कृतसंस्थानम्

(भारतशासन-मानवसंसाधनविकासमन्त्रालयाधीनः)

राष्ट्रीयमूल्याङ्कन-प्रत्यायनपरिषदा 'ए'-श्रेण्या प्रत्यायितः मानितविश्वविद्यालयः)

नवदेहली

The firm will replace the copy/copies free of cost if any defect is found.

प्रकाशकः

कुलसचिवः

राष्ट्रीयसंस्कृतसंस्थानम्

(मानितविश्वविद्यालयः)

56-57, इन्स्टीट्यूशनल एरिया, जनकपुरी, नवदेहली-110058

ईपीएबीएक्स : 28524993, 28521994, 28524995

ई मेल : rsks@nda.vsnl.net.in

वेबसाईट : www.sanskrit.nic.in

© राष्ट्रीयसंस्कृतसंस्थानम्

प्रथमं संस्करणम् : 1898

द्वितीयं पुनर्मुद्रितं संस्करणम् : 1989

तृतीयं पुनर्मुद्रितं संस्करणम् : 2005

चतुर्थं पुनर्मुद्रितं संस्करणम् : 2018

मूल्यम् : ₹ 170.00

मुद्रकः

डी.वी. प्रिंटर्स

97-यू.बी., जवाहर नगर, दिल्ली-110007

किञ्चिन्निवेदनम्

‘कुमारसम्भवमहाकाव्यम्’ इत्याख्यस्य महाकविकालिदास-
प्रणीतस्य लोकाभिरामग्रन्थस्य चतुर्थं पुनर्मुद्रितं संस्करणं प्रकाशयद्
राष्ट्रीयसंस्कृतसंस्थानकुटुम्बम् अतितरामानन्दमनुभवति। अस्य ग्रन्थस्य
त्रिषु पूर्वसंस्करणेषु प्रकाशितानां प्रतिलिपीनाम् विद्वद्भिः स्वीकरणेनाऽस्माकं
ग्रन्थविक्रयभाण्डागारे एतत्पुस्तकविषयिणी रिक्तता समजनि। तथ्यमिदं
ग्रन्थस्यास्य सुध्युपास्यताम् अभिव्यनक्ति। अनुसन्धानपरायणानां विद्यार्थिनां
सुधीमतल्लिकानाञ्चाग्रहमुररीकृत्यास्माभिः चतुर्थं संस्करणम् अस्य
ग्रन्थस्य प्रस्तूयते।

आशासे यत्सुप्रथितं महाकव्यमिदं यथा पूर्वं तथाऽस्मिन्नपि
पर्याये विपश्चितां हृदि स्थानमवाप्स्यति सुरभारतीसमुपासकानां च प्रकामं
मार्गदर्शनं विधास्यति। ग्रन्थस्यास्य पुनर्मुद्रणपुण्यपर्वणि प्रत्तसाहाय्येभ्यः
शोधप्रकाशनप्रमुखमुखेभ्यः सर्वेभ्यः संस्थानकुटुम्बसदस्येभ्यो मुद्रकाय
च भूरिशो धन्यवादान् प्रयच्छामि।

प.नी.शास्त्री

—प्रो. परमेश्वरनारायणशास्त्री

प्रस्तावना ।

इह खलु संस्कृतभाषायां व्युत्पित्सूनामन्तेवासिनां सत्स्वपि परःशतेषु काव्येषु पंचम-
हाकाव्येष्वेव महान्समादरो दृश्यते । तत्रापि महाकविकालिदासप्रणीतेषु काव्यनाटकादिषु
पिपिठिषूणां सहृदयाणां चातीव प्रवृत्तिर्वर्तते । नहि केवलमध्ययनपटवो बटवः कालिदास-
विरचितगद्यपद्यैर्भारतमेव मुखरीकुर्वन्ति । किन्तु कालिदाससूक्तिसुधारसास्वादमोदमान-
स्वान्ता विघूर्णितशिरस आङ्ग्लभौमा अपि विगलितवेद्यान्तरमानन्दमनुभवन्ति ।

महाकवेः कालिदासस्य कृतिषु रसनिर्भरता, अलंकारवैशद्यम्, अर्थगांभीर्यम्, सुकु-
मारपदविन्यासश्चेति सन्ति बहवो गुणाः । यस्य सुभाषितपीयूषपानगलिताखर्वगर्वा महा-
कवयोऽप्येकपदे तस्य कवेः कविकुलगुरुत्वमापादयन्तस्तस्य कृतेरलौकिकतां स्वीकुर्वन्ति ।
भगवता बाणभट्टेन कालिदासस्य कृतेर्माधुर्यमास्वाद्य मुक्तकंठेनोक्तम् ।

“निर्गतासु न वा कस्य कालिदासस्य सूक्तिषु । प्रीतिर्मधुरसान्द्रासु मञ्जरीधिव ज्ञायते ॥”

एवं गुणगणगरिष्ठस्य कविकुललब्धप्रतिष्ठस्य तत्रभवतः कालिदासस्य यशःकायकल्पा
बहवः प्रबन्धाः पृथक् पृथक् मुद्रितास्सन्ति मुद्रन्ते च । तथापि काव्यपीयूषपानलोपानां
केषांचन सहृदयानां पुनःपुनरभ्यर्थनया गुर्जरपत्रालयाधिपतिना कालिदासीयप्रबन्धरत्नानि
क्रमशः प्रकटीकर्तुंमुपक्रान्तम् । तत्र विक्रमार्क १९५४ मिते वत्सरे रघुवंशाख्यं महाकाव्यं
मल्लिनाथकृतटीकासंवलितं ललिताक्षरसंकलितं प्राकाशि । इदानीं च तेनैव कुमारसंभवाख्यं
महाकाव्यं श्रीमल्लिनाथकृतसञ्जीविनी, सीतारामकृतसञ्जीविनी, चारि-
त्रवर्धनकृताशिशुहितैषिणीति टीकात्रयतिलकितं प्रकाश्यते । श्रीमल्लिनाथसीताराम-
कृतटीके तु सुलभे बहुभिरेव मुद्रिते स्तः । परन्तु चारित्रवर्धनकृता शिशुहितैषिणी टीकेदानी-
मपि न केनाप्यलाभिमहादुर्लभा सा शिशुहितैषिणीटीका तेनैव महता प्रयत्नेन सम्पादिता,
साच श्लोकाभिप्रायं स्पष्टतया विशदीकरोति पदार्थश्चानिर्द्दिष्टः, अतो शिशुहितैषिणी व्युत्-
पित्सूनामतीवोपकारिणीति सम्प्रधार्य महता प्रयत्नेन तस्याः शीर्षपत्रामेकामतीवाशुद्धां
प्रतिष्ठति संपाद्य शास्त्रीश्री धुण्डिराजात्मज विट्ठलद्वारा संशोधयित्वा टीकात्रय-
तिलकितं कुमारसंभवं मुद्रितम् ।

विदुषा मल्लिनाथेन विरचिता सञ्जीविनी प्रथमसर्गादारभ्य अष्टमसर्गपर्यन्तमुपलभ्यते ।
सीतारामविरचिता सञ्जीविनीटीका चाष्टमसर्गादारभ्यान्तिमसर्गपर्यन्तं वर्तते ।
चारित्रवर्धननिर्मिता शिशुहितैषिणी च प्रथमसर्गात्सप्तमसर्गावधि समुपलभ्यते ।

न्यासमाह । ईप्सितार्थस्थिरनिश्चयमभीष्टार्थकरणनिष्ठं मनश्चित्तं निम्नाभिमुखं गम्भीरा-
भिमुखं पयस्तोयं कः प्रतीपेयत् व्यावर्तयितुं शक्नुयात् । अपितु न कोपि प्रतीपेयदिति ।
प्रतीपं करोतीत्यर्थे णिच् ॥ ५ ॥

कदाचिदासन्नसखीमुखेन सा मनोरथञ्च पितरं मनस्विनी ।

अयाचतारण्यनिवासमात्मनः फलोदयान्ताय तपःसमाधये ॥ ६ ॥

(म० टी०) कदाचिदिति । अय कदाचिन्मनस्विनी स्थिरचित्ता सा पार्वती
मनोरथज्ञमभिलाषाभिज्ञं पितरं हिमवन्तमासन्नसख्यासखी सैव मुखमुपायः । ' मुखं निः-
सरेण वक्त्रे प्रारम्भोपाययोरपि ' इति विश्वः । तेन । फलोदयः फलोत्पत्तिरन्तोऽवधि-
र्यस्य तस्मै तपःसमाधये तपोनियमार्थमात्मनः स्वस्यारण्यनिवासं वनवासमयाचत । ' दु-
ह्याच् ' इत्यादिना द्विकर्मकत्वम् ॥ ६ ॥

(चा० टी०) कदाचिदिति । सा मनस्विनी साभिमाना मनोरथञ्च हरप्राप्ति-
लक्षणाभिलाषविदं पितरं आसन्नसखीमुखेन निकटसखीद्वारा आत्मनोऽरण्यनिवासं
वनवासं तपःसमाधये तपःप्राप्त्यर्थं यः समाधिस्तस्मै अयाचत याचितवती । कीदृशाय ।
फलोदयान्ताय फलस्य उदय उत्पत्तिरन्तोऽवधिर्यस्य तस्मै ॥ ६ ॥

अथानुरूपाभिनिवेशतोषिणा कृताभ्यनुज्ञा गुरुणा गरीयसा ।

प्रजासु पश्चात्प्रथितं तदाख्यया जगाम गौरी शिखरं शिखण्डिमत् ७

(म० टी०) अथेति । अय गौर्यनुरूपेण योग्येनाभिनिवेशेनाग्रहेण तुष्यतीति
तथोक्तेन गरीयसा पूज्यतमेन गुरुणा पित्रा कृताभ्यनुज्ञा तपः कुर्विति कृतानुमतिः सती
पश्चात्तपःसिद्धयुत्तरकालं प्रजासु जनेषु तदाख्यया तस्या गौर्याः संज्ञया प्रथितम् । गौरी-
शिखरमिति प्रसिद्धमित्यर्थः । शिखण्डिमत् । न तु हिंस्रप्राणिप्रचुरमिति भावः । शिखरं
शृङ्गं जगाम यथै ॥ ७ ॥

(चा० टी०) अथेति । अनन्तरं गौरी शिखरं जगाम । कीदृशं शिखरं । शिखण्डिमत्
शिखण्डिनो मयूरास्तद्युक्तं । कीदृशी गौरी । गुरुणा पित्रा कृताभ्यनुज्ञा । कीदृशेन गुरुणा ।
अनुरूपाभिनिवेशतोषिणा अनुरूपो योग्यो योभिनिवेशः शंभुप्राप्तिलक्षण आग्रहस्तेन
तुष्टेन । पुनः कीदृशेन । गरीयसा पूज्येन । कीदृक् शिखरं । प्रजासु लोकेषु पश्चाद्गौरीतप-
श्चरणानन्तरं तदाख्यया तस्या गौर्या आख्यया नाम्ना प्रथितं विख्यातम् ॥ ७ ॥

विमुच्य सा हारमहार्यनिश्चया विलोलयष्टिप्रविलुप्तचन्दनम् ।

बबन्ध बालारुणबभ्रु वल्कलं पयोधरोत्सेधविशीर्णसंहति ॥ ८ ॥

(म० टी०) विमुच्येति । अहार्यनिश्चयानिवार्यनिश्चया सा गौरी विलोलाभि-
श्चलाभिर्यष्टिभिः प्रतिसरैः प्रविलुप्तं प्रमुष्टं चन्दनं स्तनान्तरगतं येन तं तथोक्तं हारं मुक्ता-
वलीं विमुच्य विहाय बालारुणबभ्रु बालार्कपिङ्गलं पयोधरयोः स्तनयोरुत्सेधेनोच्छ्रयिण
विशीर्णा विघटिता संहतिरवयवसंज्ञेषो यस्य तत्तथोक्तं वल्कलं कण्ठलम्बि स्तनोत्तरी-
यभूतं बबन्ध धारयामासेत्यर्थः ॥ ८ ॥

(चा० टी०) विमुच्येति । सा बाला गौरी हारं मुक्ताकलापं विमुच्योत्तार्य तदास्य-
हारस्थाने वल्कलबन्धं निहितवती । कीदृशं हारं । क्रीडावशाद्विलोलाश्चञ्चला या यष्टयो हारलता
मौक्तिकपङ्कयस्ताभिः प्रविलुप्तचन्दनमङ्गरागो यस्मिन्स्तम् । कीदृशं वल्कलं । बालारुणबभ्रु
नवोदितोनूरुकपिशं । पुनः कीदृक् । पयोधरयोः स्तनयोर्य उत्सेध उच्छ्रायस्तेन विशिर्णा
च्युटयन्ती संहतिः सन्धिवन्धो यस्मिन्स्तत् । एतेन हारेणैव वल्कलेऽनापि शोभाऽ-
भूदित्यर्थः । कीदृशी सा । अहार्यनिश्चयाऽहार्यो हर्तुमशक्यो निश्चयो यस्याः सा ॥ ८ ॥

यथा प्रसिद्धैर्मधुरं शिरोरुहैर्जटाभिरप्येवमभूत्तदानम् ।

न षट्पदश्रेणिभिरेव पङ्कजं सशैवलासङ्गमपि प्रकाशते ॥ ९ ॥

(म० टी०) यथेति । तस्या देव्या आननं तदाननं प्रसिद्धैर्भूषितैः । ' प्रसिद्धौ
ख्यातभूषितौ ' इत्यमरः । रोहन्तीति रुहाः । " इगुपधज्ञाप्तीकिरः कः " इति कप्रत्ययः ।
शिरसि रुहास्तैः शिरोरुहैर्मूर्धैर्जैर्यथा मधुरं प्रियमभूत् । ' स्वादुप्रियौ तु मधुरौ ' इत्यमरः ।
जटाभिरप्येवं मधुरमभूत् । तथाहि । पङ्कजं पञ्च षट्पदश्रेणिभिर्भ्रमरपङ्क्तिभिरेव न किंतु
सह शैवलासङ्गेन सशैवलासङ्गमपि । " तेन सहेति तुल्ययोगे " इति बहुव्रीहिः । प्रकाशते ।
शैवलेनापि शोभत एवेत्यर्थः ॥ ९ ॥

(चा० टी०) यथेति । प्रसिद्धैर्विख्यातैः शिरोरुहैः केशैर्यथा तदाननं तस्या
मुखं मधुरं रम्यं तथा जटाभिरपि रम्यमभूत् । उक्तमर्थं दृष्टान्तेन द्रव्ययति । पङ्कजं षट्पद-
श्रेणिभिरेव परं केवलं न प्रकाशते । किंतु सशैवलासङ्गमपि शैवालसंपर्कसहितमपि शोभते ९

प्रतिक्षणं सा कृतरोमविक्रियां व्रताय मौर्झीं त्रिगुणां बभार याम् ।

अकारि तत्पूर्वनिवद्धया तथा सरागमस्या रसनागुणास्पदम् ॥ १० ॥

(म० टी०) प्रतीति । सा देवी प्रतिक्षणं क्षणे क्षणे कृतरोमविक्रियां पारुष्या-
त्कृतरोमाञ्चां त्रिगुणां त्रिरावृत्तां यां मौर्झीं मुञ्जमयीं मेखलां व्रताय तपसे बभार । तदेव
पूर्वं प्रथमं यस्य तत्पूर्वं यथा तथा निबद्धया तथा मौञ्ज्यास्या देव्या रसनागुणस्यास्पदं
स्थानं जघनम् । सह रागेण सरागं सलोहितमकारि कृतम् । सौकुमार्यातिशयादिति भावः १०

(चा० टी०) प्रतिक्षणमिति । प्रतिक्षणं मुहुर्मुहुर्व्रताय व्रतार्थं कृतरूपविक्रिया
कृततापसंवेष्टा सा गौरी त्रिगुणां त्रिरावृत्तां यां मौर्झीं मुञ्जज्जुं बभार दधौ । तथा
मौञ्ज्या अस्या देव्या रसनागुणास्पदं काञ्चीगुणस्थानं सरागं लोहितमकारि कृतं ।
मौञ्ज्याः कर्कशत्वात्प्राप्रतिबन्धनत्वाच्चारुणतापादनं । कीदृश्या तथा । तत्पूर्वनिव-
द्धया प्रथमं बद्धया ॥ १० ॥

विस्मृष्टरागाद्धरान्निवर्तितः स्तनाङ्गरागारुणिताश्च कन्दुकात् ।

कुशाङ्कुरादानपरिक्षताङ्गुलिः कृतोऽक्षसूत्रप्रणयी तथा करः ॥ ११ ॥

(म० टी०) विस्मृष्टति । तथा देव्या विस्मृष्टरागात्कलाक्षारसरज्जनादधराद्धरो-
ष्ठान्निवर्तितः । ' निस्मृष्टरागात् ' इति पाठे नितरां त्यक्त्वाक्षारागात् । रागत्यागेन निष्प्र-

